

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **K. L.**, bývajúcej v Č., proti žalovaným **1/ G. L.**, bývajúcemu v S., zastúpenému JUDr. L. P., advokátom so sídlom v Ž., **2/ T. S.**, bývajúcemu v S., **3/ M. S.**, bývajúcej v S., **o určenie, že nehnuteľnosť patrí do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného 1/**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 9 C 349/1996, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. januára 2009, sp. zn. 5 Co 282/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom z 13. februára 2008, č.k. 9 C 349/1996-255 v spojení s opravným uznesením z 8. februára 2010 určil, že žalobkyňa a žalovaný 1/ sú každý v jednej polovici podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v k. ú. S., zapísanej na LV č. X. ako parcela KN č. X. – záhrada o výmere X. m² (ďalej len „nehnuteľnosť“). Náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov. Z vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňa a žalovaný 1/ nadobudli nehnuteľnosť počas trvania ich manželstva zo spoločných peňazí na základe ústnej kúpnej zmluvy s tretou osobou. Aj keď neboli dodržané podmienky platnosti zmluvy, t.j. písomná forma a registrácia štátnym notárstvom, žalobkyňa a žalovaný 1/ preukázateľne nehnuteľnosť (ako manželia) vydržali. Keďže po zániku ich manželstva nebola nehnuteľnosť (vzhľadom k absencii podmienok platnosti zmluvy) vypořádaná v rámci bezpodielového

spoluvlastníctva, naliehavý právny záujem žalobkyne na určenie podielového spoluvlastníctva je daný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 20. januára 2009, sp. zn. 5 Co 282/2008 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Žalovaného 1/ zaviazal nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami, právnym posúdením i odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný 1/ dovolanie, ktorého prípustnosť založil na ustanovení § 238 ods. 1 O.s.p. Namietal nesprávne zistenie skutkového stavu i nesprávne právne posúdenie veci oboma súdmi nižších stupňov. Opakovane poukázal na okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, a zdôraznil, že za takých okolností nemohol nehnuteľnosť nadobudnúť do spoluvlastníctva so žalobkyňou. Rozhodnutiu odvolacieho súdu vyčítal nepreskúmateľnosť, nakoľko jeho výrok „nemá obsah v odôvodnení“. Dovoláním napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že dovoláním napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za zmeňujúce. Námietky dovolateľa označila za nedôvodné a dovolanie navrhla „zamietnuť“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku

odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania ustanovením § 238 ods. 1 O.s.p., ktoré upravuje prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu. O taký prípad v prejednávanej veci nejde, nakoľko odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obdo 19/1998, 4 Cdo 90/1992, 3 Cdo 132/2003). Keďže dovolaním napadnutý rozsudok nevykazuje ani ďalšie znaky rozsudkov uvedených v predchádzajúcom odseku, prípustnosť dovolania z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

Dovolanie by vzhľadom na vyššie uvedené mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Uvedené vady konania neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Dovolanie preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolanie je odôvodnené nepreskúmateľnosťou rozsudku odvolacieho súdu a nesprávnym právnym posúdením veci.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia je judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998) považovaná za dôsledok a vonkajší prejav tzv. inej procesnej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (teda nie vady konania v zmysle § 237 O.s.p.). Takáto procesná vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), sama osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda

konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania.

Obdobne tieto závery platia pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktoré možno ako dovolací dôvod uplatniť tiež len vtedy, ak je dovolanie procesne prípustné; samo nesprávne právne posúdenie veci nie je totiž procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. To znamená, že aj v prípade, ak by rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo podložené úplnými skutkovými podkladmi a spočívalo by na nesprávnom právnom posúdení veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Dovolateľ navrhol zrušiť rozsudok odvolacieho súdu ako celok. Pokiaľ dovolaním napadol výrok tohto rozsudku o trovách konania, smeruje jeho dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania treba prípustnosť dovolania smerujúceho proti nemu posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.).

Prípustnosť dovolania proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania je výslovne vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Keďže ani vo vzťahu k tomuto výroku nebola preukázaná procesná vada konania zakladajúca zmätočnosť, nemožno prípustnosť dovolania proti tomuto výroku vyvodiť ani z § 237 O.s.p.

V prejednávanvej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnosti napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalovanému 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. marca 2011

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková